Een betere boterhammendoos

Ze stonden zij aan zij aan een tafel. Voor hen lag de natte boterhammendoos. Hoe konden ze dit idee verbeteren?

Ze zouden een grotere doos kunnen nemen en de bodem vervangen door doorzichtig en hard plastic, zoals Fred met de kleine doos gedaan had. Skubba zou de dingen dan groter zien en dieper kunnen kijken. Maar dieper kijken interesseerde hem niet als hij niet onder water kon zijn. Kijken was niet voldoende. Hij wou kunnen duiken en kijken.

Ze vonden de oplossing niet. Terwijl Fred aan het nadenken was, stond Skubba maar wat rond te kijken. Hij verveelde zich ver van het water. Dingen uitdenken was niets voor hem. Veel te saai.
"Wil je nog iets drinken, Fred?".
"Nee!", zei Fred die nog steeds diep aan het nadenken was.
"OK, dan spoel ik de glazen uit".

Toen hij aan de spoelbak kwam, zag Skubba dat er nog water in stond. Eén beker werd al snel een schip, drijvend in de spoelbakzee. Een storm stak op en de boot kantelde. Blub, blub, hij draaide het glas om en het zonk naar de bodem. Niet zomaar. Hij moest kracht op het glas zetten, want er bleef een luchtbel in zitten.

"DAT IS HET!", hoorde Skubba luid in zijn linkeroor.
Nog voor hij iets kon zeggen, schreeuwde Fred opnieuw "DAT IS HET!".

Totaal van de kaart keek Skubba naar zijn ronddansende vriend. "Wat bedoel je met 'dat is het'?", vroeg hij nieuwsgierig.
"Zie je het dan niet? Je hebt zojuist ons probleem opgelost!", zei Fred dolgelukkig.
"Hoezo? Met een glas dat in de spoelbak zinkt?", vroeg Skubba verwonderd.
"We hebben geen grotere doos nodig. We moeten alleen je hoofd erin steken".
"Mijn hoofd in een glas? Waar gaan we zo'n groot glas vinden?", zei Skubba lachwekkend.
"Nee, in de luchtbel".
"Maar die zit toch in het glas!?", reageerde Skubba met een bedenkelijke blik.
"Wacht, ik zal je het laten zien" en weg was Fred, alweer.

Hoe zou hij zijn hoofd nu in die luchtbel krijgen? Skubba begreep niet wat zijn vriend bedoelde. Zou Fred weten waar hij een groot glas kon vinden?

Even later kwam Fred met een emmer in zijn hand terug tevoorschijn. Hij zette die op het hoofd van Skubba.
"Maar ik zie niets meer", klonk Skubba half verbaasd en hol. "Als ik boven water al niets zie, hoe zal ik dan kunnen zien als ik duik?".
"Nee, nee. Zo kun je natuurlijk niets zien. Er moet nog plastic in".
"Maar dan kan ik er niet meer met mijn hoofd in?!".
"Nee, geen plastic in de emmer, maar in de zijkant van de emmer."

Fred kwam aandraven met een groot mes, pakte de emmer af en begon erin te snijden. Nu zag Skubba wat Fred bedoelde. Het venster zou langs de zijkant komen. Hij zou als duiker gewoon door dit zijvenster moeten kijken. Met zijn hoofd in de luchtbel gevangen in de grote emmer. Zou dat lukken? ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

